

28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

καθ' ἣν μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης
τὸν Κύριον μύρω (πόρνης) γυναικὸς

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῆ Μεγ. Τρίτη ἑσπέρας).

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ῶν ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθεῖη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν

αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ

ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλησημένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν

σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαὶ σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ

τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγώ

δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἧτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρὶς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπερ τοῦ πατρὸς ἡμῶν **(δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]**

Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς πόλεως **(ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης **(μονῆς)** πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ἡ | | | | | | | | | | | |

χί | | | | | | | | | | | | Πα | | | | | | Μ

Κε | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Δι | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Νη | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

ἡ | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

ἡ | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Πα | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | Μ

Νη | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

ἡ | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

ἡ | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Νη | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

ἡ | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Σύντομον.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Στίχος α'. Ἐκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς

Σε ο Θεος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα Σε
ε πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος β'. Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι

κβ ντες ε πι τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος γ'. Ζη λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον

και νυν πυρ τος υ πε να ντι ς ς ε δε ε

ται

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος δ'. Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

 αυ τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἦχος Γα ρ

I^M δου ο ο ο ο Νυ υ υ υμ φι ι ο ο

ος ε ε ε ερ χε ε Ε ερ χε ται αι αι αι αι

αι αι αι αι ε ε εν τω ω με ε ε ε ε

σω ω ω ω ω ω τη η η η ης νυ υ υ υ

τη ης νυ υ κτος και μα κα α α α α α ρι

ο ο ο ο ος ο δα α α α α α α λο ο

ος ον ευ ρη η η η η η η η σει ει ει

I^M γρη η η η γο ο ρα α α ρα γρη γο ρα α

α α ντα α α να α ξι ο ο ος δε ε

^{Νη}
πρε σβει ει αις τϛ Α πο στο ο ο ο ο λϛ

^{Νη}
πρε σβει ει αις τϛ Ι ε ρα α α α αρ χϛ

προστα σι ι αις των α σω μα α α α α των

^{Νη}
πρε σβει ει αι αις τϛ Προ δρο ο ο ο ο μϛ

^{Νη}
δι α της Θε ε ο το ο ο ο ο κου

τὸ τέλος:

^Μ ^{Γα}
ε λε ε ε ε η η σο ον η η η η μας

Ἔτερον τέλος καὶ τοῦτο παλαιόν:

^Μ ^{Νη}
ε λε ε ε ε η η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η η η η μας

Σύντομον

Ἦχος πλδ Γα ρ

^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ^Μ
I δου ο Νυμ φι ος ερ χε ται εν τω με σω ω

^{Γα} ^{Νη}
της νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου ου λος

^{Γα} ^Μ ^{Νη}
ον ευ ρη σει γρη γο ο ρου ντα α να ξι ος δε

πα α α λιν ^{Γα} ον ευ ρη σει ρα ^{Πα} θυ υ μου ντα βλε
 πε εν ψυ χη η ^{Νη} μη τω υ ^{Δι} πνω κα τε νε χθης ι
 να μη τω θα να α τω πα ρα ^Μ δο θης ^{Δι} και της βα
 σι λει ^{Γα} ας ε ε ε ^{Νη} ξω κλει σθης α λα α
 να α νη ψον ^{Πα} κρα α ζ ς σα Α α γι ο ος Α
 γι ος ^{Νη} Α γι ος ^Μ ει ο ^{Γα} Θε ε ος η μων

εἰς τὸ πρῶτον:

^Μ δυ να ^{Νη} μει τς ^Μ Σταυ ρς ς ς ^{Γα} σς ε λε η η σον
 η μας

εἰς τὸ δεύτερον:

^Μ πρε σβει ^{Νη} αις τς Α ^Μ γι ι ι ς ε λε η η σον
 η μας

^Μ πρε σβει ^{Νη} αις των Α ^Μ γι ι ι ων ε λε η η σον
 η μας

^{Νη} προ στα ^Μ σι αις των Α ^Μ σω μα α α των ε λε η η
 σον η μας

^Μ πρε σβει ^{Νη} αις τς Ο ^Μ σι ι ι ς ε λε η η σον
 η μας

η μας
Μ Νη Μ Γα
πρε σβει αις τς Προ δοο ο ο μϑ ε λε η η σον

η μας
Μ Νη Μ Δ ρ
πρε σβει αις τς Α πο στο ο ο λϑ ε λε η η

σον η μας
Μ Νη Μ Δ ρ
πρε σβει αις τς Ι ε ρα α αρ χϑ ε λε η η

σον η μας

εις τὸ τρίτον:

Μ Νη Μ Γα
δι α της Θε ο το ο ο κϑ ε λε η η σον

η μα α α ας

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον]

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.
Τὴν ὠραιότητα.

Ἦχος Γα ϕ

Π ορ νη προ ο ο ση η η ηλ θε ε ε
σοι οι οι οι οι μν ρα α συ υν δα α α
α α α κρυ σι ι ι ιν κα τα κε ε ε
νσ ς ς ς σα α α σσ ς ς ς ς πο
σι ι φι ι λα α α α α αν θρω πε
ε ε ε και δυ υ σω δι ι ι ας των κα α
α κω ων λυ τρω ται τη κε ε λε ευ σει ει ει
σου πνε ε ω ων δε τη η ην χα α α α ρι
ι ιν σσ ς ς ς ς μα α θη της ο ο α α
χα α α α α α ρι στος τα αυ την α
α πο ο βα αλ λε ε ε ε ται αι και βορ βο ο ο
ρω ω συ υμ φυ υ ρε ται φι λαρ γυ ρι ι αν
α πε ε μπο λω ω ω ων σε δο ο ξα Χρι στε

ε τη ευ σπλα γχνι ι ι ι ι α α σϛ

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Π ^{Γα} ορ νη προ ση ηλ θε σοι οι ^{Νη} μυ ρα συν ^ϛ δα
α α κρυ σιν ^{Γα} κα τα κε νϛ ϛ σα σϛ ϛ ^ϛ πο σι φι
^{Πα} λα α ανθρω πε ^ϛ και δυ σω δι ας των κα κων ^ϛ
λυ τρα ται τη κε ε λευ σει ει σϛ ^{Γα} πνε ων δε την χα α ριν
^{Νη} σϛ ϛ ^ϛ μα θη της ο α χα α α ρι στος ^{Δι} ταυτην α
πο βαλ λε ε ται ^{Νη} και βορ βο ο ο ρω ω συμ φυ ρε
ται ^{Γα} φι λα ρ γυ ρι ι α α πε μπο λων σε ^ϛ δο ο ξα
Χρι στε τη ευ σπλα γχνι ι α α σου ^ϛ

Ταχὸ προκατάλαβε.

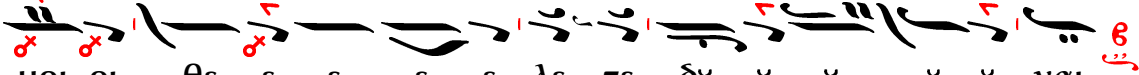
Ἦχος ^{Δι} ϛ

Ι ^{Δι} ου δας ο δο ο λι ος φι λα α αρ γυ υ
ρι ι ας ε ε ρω ω ων ^ϛ προ δϛ ναι σε Κυ υ
ρι ε τον θη η η σαυ ρο ο ο ο ον τη ης
ζω ω ης ^ϛ δο λι ως ε με λε ε ε τη σε ^{Δι}

 ο θεν και πα α ροι οι νη η η σα α α ας τρε

 χει ει ει προ ος Ι ου ου δαι αι αι ς λε

 γει τοις πα α ρα α νο ο ο μοι οι οι οις τι ι

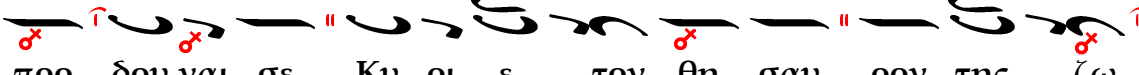
 μοι οι θε ε ε ε ε λε τε δα ς ς ς ς ναι

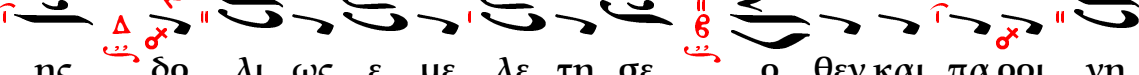
 κα γω πα ρα α δω σω υ υ υ μιν εις

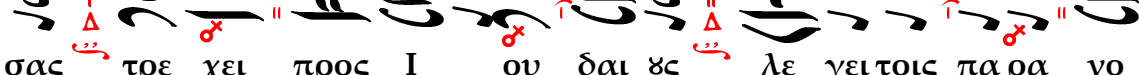
 το σταυ ρω ω ω ω σαι αι α αυ τον

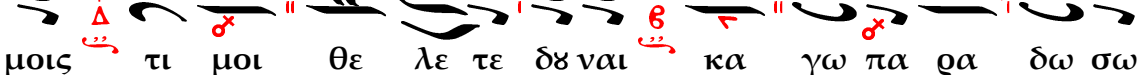
Δόξα και νυν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

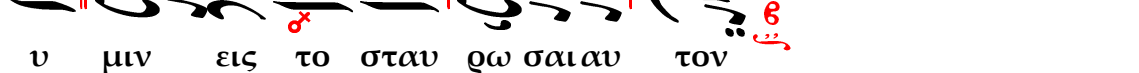

Ι ου δας ο δο λι ος φι λαρ γυ ρι ας ε ρων

 προ δου ναι σε Κυ ρι ε τον θη σαυ ρον της ζω

 ης δο λι ως ε με λε τη σε ο θεν και πα ροι νη

 σας τρε χει προς Ι ου δαι ς λε γει τοις πα ρα νο

 μοις τι μοι θε λε τε δα ναι κα γω πα ρα δω σω

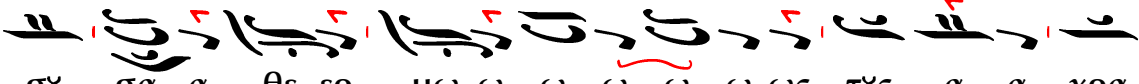
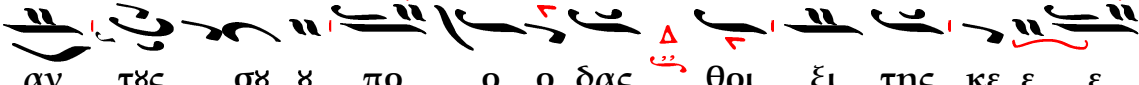

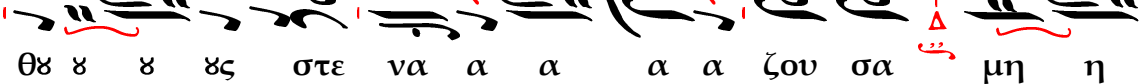

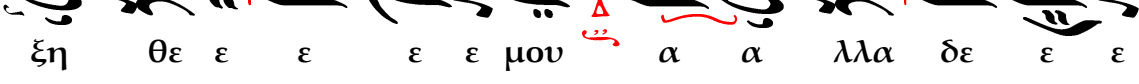
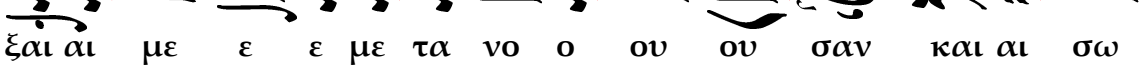
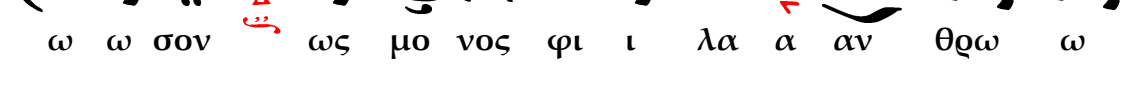

 υ μιν εις το σταυ ρω σαι αυ τον

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

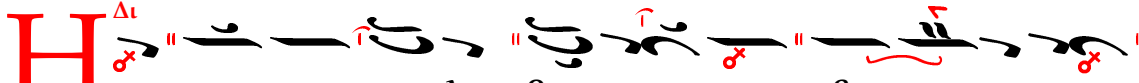
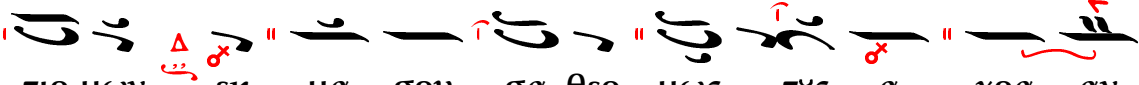

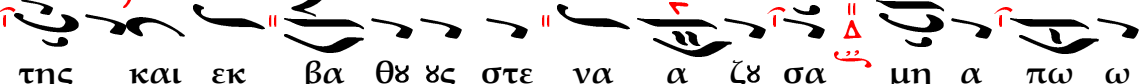

Ἦχος Ἱ Δι-Θ

Η πορ νη ε εν κλαυ θμω ω ω ω ω α

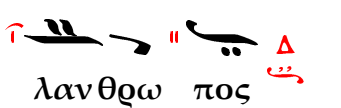

 νε ε βο ο α οι οι κτι ι ιο μων εκ μα

 σα α θε ερ μω ω ω ω ω ως τας α α χρα

 αν τας σα ς πο ο ο δας θρι ξι της κε ε ε

 ε φα λη η ης α αυ τη η ης και εκ βα α

 θς ς ς ςς στε να α α α α ζου σα μη η

 η α πω ω ω ση η με ε ε μη δε βδε ε λυ υ

 ξη θε ε ε ε ε μου α α λα δε ε ε

 ξαι αι με ε ε με τα νο ο ου ου σαν και αι σω

 ω ω σον ως μο νος φι ι λα α αν θρω ω

 πο ο ος

Δόξα και νῦν τὸ αὐτὸ ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον.

Η πορ νη ενκλαν θμω α νε βο ο α οικ

 τιρ μων εκ μα σου σα θερ μως τας α χρα αν

 τους σου πο δας θρι ξι της κε φα λη ης αυ

 της και εκ βα θς στε να α ζς σα μη α πω ω

 ση με μη δε βδε λυ ξη θε ε μς αλ λα δε ε ξαι

 με με τα νο ου σαν και σω σον ως μο νος φι

 λανθρω πως

μέ τέλος:

 πο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. ιβ' 17-50).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεπονημέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; Ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

Ἦσαν δέ τινες Ἑλληγες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Νῦν ἡ

ψυχή μου τετάρακται, και τί εἶπω; πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. Ἄλλα διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα.

Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· και ἐδόξασα και πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς και ἀκούσας ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς και εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἢ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλεύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, και πῶς σὺ λέγεις, δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· και ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, και ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε· «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; και ὁ βραχίων Κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη;». Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· «Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς και πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς και νοήσωσι τῇ καρδίᾳ και ἐπιστραφῶσι, και ἰάσωμαι αὐτούς». Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ και ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι και ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε και εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με, και ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. Και ἐὰν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ρημάτων και μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ και μὴ λαμβάνων τὰ ρήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε τί εἶπω και τί λαλήσω· και οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν. Ἄ οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς

εἰρηκέ μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' (50) ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῤαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

ῤῷσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΤΡΙΩΔΙΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν τριώδιον
ἔχον ἀκροστιχίδα· Τετράδι ψαλῶ.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμὸς. (τροπάρια 3)

Ἦχος Πα ς

Τῆς πιστε εως εν πετρα με στε ε ρε ω σας ε

πλα τυ υ νας το στο μα μου ε επ εχ θρους μου ευ φραν

θη γαρ το πνευ μα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν

α γι ος ως ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι

και ος πλην σου Κυ ρι ε

Δοξα σοι ο Θε ος η η μων δοξα σοι

Εν κε νοις το συ νε δρι ον τω ων α νο μων

και γνω μη η συ να θροι ζε ται κα α κο τρο πω κα

τα κρι τον τον ρυ υστην σε α πο φη ναι Χρι στε

ω ψαλ λο μεν συ ει Θε ος η μων και ουκ ε

στιν α γι ος πλην σου Κυρι ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστωναι
ω νων α μην

Τ ο δει νον βου λευ τη ρι ον τω ων α νομων σκε
πτε ε ται θε ο μα χου ψυ χη ης υ παρχον ως δυσ
χρη στον τον δι ι και ον α πο κτη ναι Χρι στον ω
ψαλ λο μεν συ ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν
α γι ος πλην σου Κυρι ε

Ἡ καταβασία

Τ ης πι στε ε ως εν πε τρα με στε ε ρε ω σας ε
πλα τυ υ νας το στο μα μου ε επ εχ θρους μου ευ φραν
θη γαρ το πνε ευ μα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν
α γι ος ως ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι

και ος πλην σου Κυρι ε ε ε ε

Ἀργή καταβασία.

Τ^{Πα} ης πι ι στε ε ε ε ω ω ωως ε εν πε ε
τρα α με ε ε στε ε ε ρε ω ω ωσας ε
πλα α τυ υ υ υ να α αας το ο στο ο μα α
μυ υ ε ε επ εχ θρυ υ ρς μυ ευ φρα αν
θη γαρ το πνε ευ μα α μυ εν τω ψα α αλ
λειν υ υ κε στιν α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος ως ο Θε ος η η μων και υκ
ε ε στι δι ι και αι ο ο ος πλη ην σ υ υ
Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἵπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος, προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· * Ἐκ τοῦ βορβόρου, τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Ὁ Οἶκος. Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν.

Ἡ πρόην ἄσωτος γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχροῦς ἀμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ σώματος,

διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι· ὧν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ, συνηθείᾳ ὁ ἄφρων· ἡ πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἤλθε βοῶσα, πρὸς τὸν Λυτρωτὴν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, * ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου καὶ Φιλήμονος.

Στίχ. Εἰκῶν αὐλῶν Ταγματῶν τῶν ἐννέα,

Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ βίτου λυγροῦ ἐννέ' ἀπῆραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὑπνοῖ τι μικρόν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,

Τὴν εἰς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ Μέμνων μένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Αὐξίβιος ὁ β', ἐπίσκοπος Σόλων τῆς Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅντως χορῶ δίδωσι τῶν σεσωσμένων,

Αὔξησιν Αὐξίβιος, ἐκστὰς τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Οὐαλερία, σύζυγος τοῦ Ἁγίου Βιταλίου τῆς Ῥαβέννης, ῥάβδοις τυπτομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ βίου ἠνωμένοι συμψύχως,

Καὶ ἐν μαρτυρίῳ ὁμοῦ, ὦ δυὰς ἅγια.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἐκστηθι, λάγνε, ὦδε μοιχείας βλέπων

Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος, τοῦ τὴν φερώνυμον Μονὴν ἐν Φθιώτιδι οἰκοδομήσαντος· ἔτι δὲ μνεῖαν ποιούμεθα καὶ τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων.

Στίχ. Μονὴν Ἀγάθων ἐγείρας θερμῇ πίστει,

Μοναῖς ἐνοικεῖ ἐπαξίως ταῖς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐπισκόπου Τουρώφ, τοῦ ἐπικληθέντος «δεύτερος Χρυσόστομος».

Στίχ. Χρυσόστομος κεκοίμηται τῆς Ῥωσσίας,

Κυρίλλος λέγω Τουρώφ ὁ ἱεράρχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Κυριακός, κτίτωρ τῆς Μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Καργκοπόλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπνον δικαίου Κυριακὸς κοιμᾶται,

Μονὴν ἰδρύσας Κοιμήσεως Παρθένου.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ πόλις τοῦ Αἰγίου εὐγνώμονα ἀνάμνησιν τελεῖ θαυμαστῆς σωτηρίας, οἰκονομηθείσης ὑπὸ τῆς Παναγίας Τρουπητῆς ἐν ἔτει ἁγῶμα' (1941), ὅτε οἱ θηριώδεις Γερμανοὶ ἐπεχείρησαν βομβαρδίσωσι τὴν πόλιν, ἀλλὰ παρεμποδίσθησαν ὑπὸ θαυμαστῆς νεφέλης, πᾶσαι δὲ αἱ καταστρεπτικαὶ ὀβίδες ἐξετράπησαν πρὸς τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Νεφέλη ὄντως θεία ἡ Τρουπητὴ Παναγία,
Πόλιν αὐτῆς σκιάζει καὶ σφῆζει καὶ θάλπει.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, μνεῖαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Στίχ. Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλόν.

Ἄλλ' ὁ τῷ νοητῷ μύρω χρισθεῖς, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν ἐπιρρύτων παθῶν ἐλευθέρωσον καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ η'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ρ ἡ μα τυ ραννου ε πει ει υ υ πε ρισχυσεν ε

πτα πλα σι ως κα μι νος εξ ε καυ θη πο τε

εν η Παιδες 8 εκ ε φλε χθη σαν Βα σι λε ως πα

τη σα αντες δογ μα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ

γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ

ψου τε εις παν τας τους αι ωνας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Α πο κε νσ σα γυ νη η μυ υ ρον εν τι μον δε

σπο τι κη και θει αφρι κτη η κο ρυ φη Χρι στε

των ιχ νων σου ε ε πε λα βε το των α χροντων κε χρα

με ναι αις πα λα μαις και ε βο ο α παν τα τα ερ

γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ

ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Χ Ευ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ευ μα α τον Κυ ρι ον

Δ α κρου σι πλυ νει τους πο ο दा ας υ πευ θυ νος

α μαρ τι αις τς πλα σαν τος και εκ μα ασ σει θρι

ξι δι ο των εν βι ω ου ου δι η μαρ τε πε πρα γ

με νων της α πο λυ τρω σε ως αλλ ε βο ο α

παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε

και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

I ε ρορ γει ται το λυ υ τροον ευ γνωμο νι εκ σω
 τη ρι ων σπλαγχνων τε και δα κρου ων πη γης εν
 η δι α της ε ξα α γο ρευ σε ως εκ πλυ θει σα
 ου κα τη σχυ νε το αλλ ε βο ο α παν τα τα ερ
 γα Κυ ρι ο τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ πε ρυ
 ψα τε εις παν τας τας αι ω νας

Ἡ καταβασία.

Χ Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νω ο με εν
 τον Κυ ρι ον

P η μα τυ ραννου ε πει ει υ υ πε ρι σχυ σεν ε
 πτα πλα σι ως κα μι νος εξ ε καυ θη πο τε
 εν η Παι δες ο οκ ε φλε χθη σαν Βα σι λε ως πα
 τη σα αν τεσ δο γμα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ
 γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ πε ρυ
 ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να α α ας

καὶ ἀργῶς

Αἰ νθ μεν ευ λο γθ μεν και προ σκυ νθ ς ς με
εν τον Κυ ρι ον

Ρ^{Πα} η μα τυ υ υ ρα αν νου ε ε πει ει ει υ
πε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι σχυ σεν ε πτα πλα
σι ι ω ω ως κα μι ι νος ε ε ξε ε κα αυ θη
πο τε ε **Μ** εν η η η η η η η η η η η η η
η η η η παι δε ε ες θκ ε ε φλε ε ε
χθη η η η σα αν βα α α σι λε ε ε ως πα α
τη σα α αν τες δο ο ο γ μα αλλ ε βο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ω ω ν
παν τα τα α ε ε ερ γα Κυ υ ρι ς ς το ον Κυ υ
ρι ι ο ο ο υ μνει ει ει τε και υ πε ρυ υ
ψθ ς ς ς τε ε ει εις πα αν τας τθ ς αι
ω ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἢ

Ῥοδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι
δευ τε με γα λυ νωμεντην α κη λι δω ω τον και υ
πε ρα γνον Μη τε ε ρα τϛ Εμ μα νϛ ηλ δι ι αυ
της το εξ αυ της προ σφε ρον τες πρε σβει αν τε χθε
ντι φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και
σω σον η μας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Α γνω μων φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυπος
δω ρον α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ου ο φει
λε σι ον ε λυ υ θη α μα ρ τη μα των κα α πη
λευ ων ο δει νος Ι ου δας την φι λο θε ον
χα ριν φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος
και σω σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Λ ε γει πο ρευ θεις τοις πα ρα νο μοις αρ χη σι
μοι δα ναι θε λε τε κα γω Χρι στον υ υ μιν
τον ζη
τη με νον τοις θε ε λη σι πα ρα δω σω
οι οι κει
ο τη τα Χρι στη Ι ου δας α ντω σα με νος χου
σφ φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και
σω σον η μας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι
ω νων α μην

Ω πηρω τι κης φιλαργυ ρι ας ασπονδε
λης ο θεν ε τυ χες ο τι ψυ χης ουδ ο ος ι σο
στα σι ος ο κο οσμος ως ε δι δα χτης α α πο
γνω σει γαρ σου τον ε βρο χι σας α να ψας προ

δο τα φεισαιτωνψυχων ημων Χριστε ε ο Θεος
και σωσον η μας

Ἡ καταβασία.

Ψυχαις καθαιραις και αρρωπωτοις χειλεσι
δευτε μεγαλυνωμενην ακηλιδωω τον και υ
περαγον Μη τε ερατ εμμα νηλ δι ι αυ
της το εξ αυτης προσφεροντες πρεσβειαν τε χθε
ντι φεισαιτωνψυχων ημων Χριστε ε ο Θεος και
σωσον η μα α α ασ

και ἀργῶς

Ψ ^Mυ υ υ υ χαι αι αι αις ^{Πα}κα θα ραι αι αι
αις και αι αι αρρωπωωτοι οι οις χει λε ε σι
δευτε με γα α α λυνωω μεν την ακη λι ι δω
^{Πα}το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον και υ
πε ρα α γνο ον μη η τε ε ρα τ ε ε μ μα ν η δ
η η η η λ δι ι α αυ της τω ω ε εξ α α

αυ τη ης προ σφε ρο ντες προ ε σβειει ει ει ει
 α αν τε χθεε ε εν τι φει ει ει ει ει σαι αι των
 ψυ χω ω ων η η μων Χρι στε ε ε ο θε
 ο ος και αι σω ω ω ω ω σο ον η η η
 μα α α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

T Γα ον νυμ φω να σα βλε πω Σω τηρ μδ κε
 κο σμη με ε ε ε ε νον και εν δυ μα ρκ
 M ε χω ι να ει σελ θω εν αυ τω λα μπρου
 Nη νον μδ την στο λην της ψυ χης φω το δο
 τα και σω ω σο ον με

T Γα ον νυμ φω να σα βλε ε ε πω ω ω ω
 ω ω ω Σω τηρ μδ κε κο σμη με νον και εν

δυ μα ϑκ ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ι
 να ει σελ θω εν αυ τω λα μπου νον μϑ
 την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω
 ω σο ον με

Τ

 ον νυμ φω να σα βλε ε ε ε ε πω ω ω
 ω ω ω ω Σω τηρ μϑ κε κο σμη με νον και
 εν δυ μα ϑκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω
 ω ι να ει σελ θω εν αυ τω λαμπου νον μϑ
 την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω
 ω σο ον με

Εἰς τοὺς Αἴνους

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Παφ

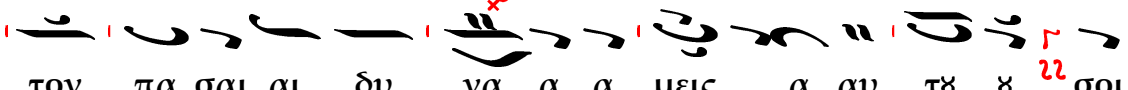
Π

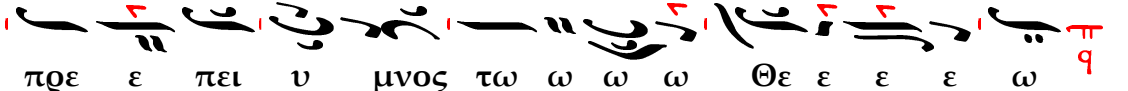
 α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
 οισ υ ψι ι ι ι ςοις σοι πρε ε πει υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

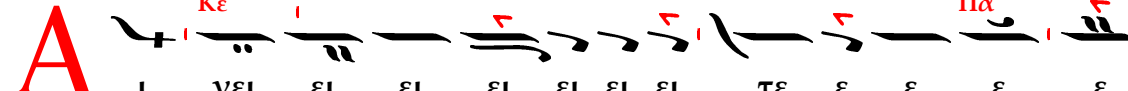
A^{Πα}

 ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ

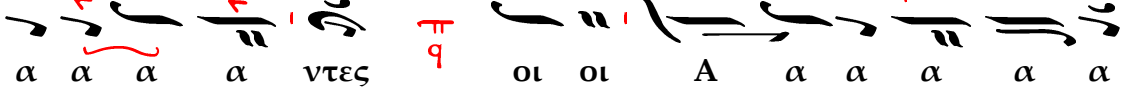

 τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ τς σοι

 πρε ε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου "Αἰνεῖτε" ἄργόν.
 Ὅταν προσκυνᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας.

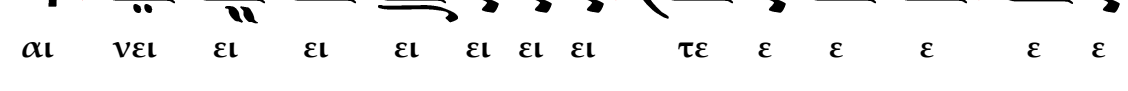
A^{Κε}

 ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

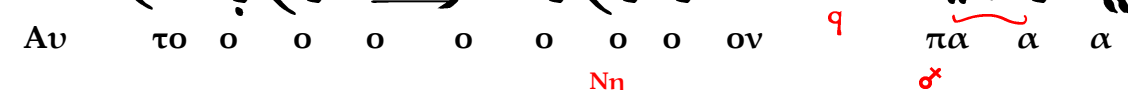

 ε Αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α

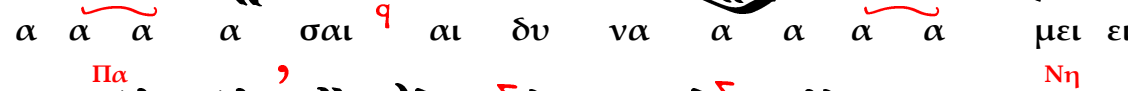

 α α α α ντες οι οι Α α α α α α

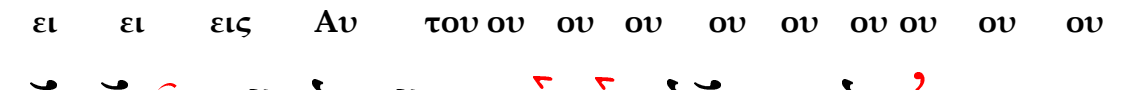

 γγε ε ε λιε ε ε ε λοι οι οι οι Α α α

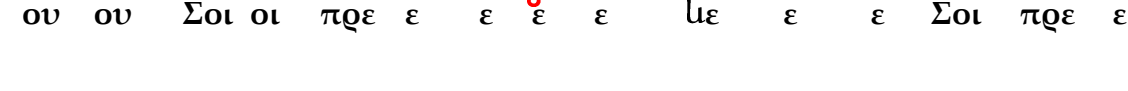
Πα

 α α Α του ου ου ου ου ου ου ου

 αι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε ε

 Αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον πα α α

 α α α ασαι αι δυ να α α α α μει ει

 ει ει εις Αυ του ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου Σοι οι πρε ε ε ε ε λιε ε ε Σοι πρε ε

ε πει ^{Πα} υ μνος τω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^Μ υ υ μνος τω ω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·
 Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

^Χ Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ⁹ αι νει τε αυ τον ⁹ κα τα το ^χ πλη θος της με γα

λω συ υ νης α α αυ του ⁹

^Σ ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι υι ον ⁹ πορ νη ε πι

γνου σα Θε ε ον ε ε ε ε λε ε ε ε γεν ⁹ εν κλαυ

θμω δυ υ υ σω ω που ου ου σα ⁹ ως δα κρου ων

α ξι ι α πρα α α α ξα α α α σα ⁹ δι

α λυ σο ον το ο χρε ε ος ²² ω ως κα γω ω ω

του ουσ πλο κα α α α μους ⁹ α γα πησον φι λου ου ου

σαν την δι και ως μι σου ου με ε ε νην και πλη σι
ον τε λω νω ω ων σε ε κη ρυ υ υ υ ξω ευ ερ
γε τα α φι λα α α αν θρω ω ω ω πε

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και κι ι ι θα
α α α α ρα

Το πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με
τα α α δα α κρυ υ υ ων και ε ξε χε
εν εις τους α χραν τους πο ο δας σου ου κα τα
α φι λου ου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι και
ω ω σας η μιν δε συγ χω ρη η σιν δω ω
ω ω ρη η η η σαι ο πα θων υ περ η μων και
σω ω ω σο ον η η η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και ο ο ορ
γα α α α α νω

Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μυ
υ υ ρον το τε ο μα θη της συ νε φω ω ω ω
νει ει τοις πα α ρα νο ο ο ο μοις η μεν ε
χαι ρε κε νου ου σα το ο πο λυ υ υ τι ι ι ι
μον ο δε ε ε σπευ δε ε πω λη σαι το ον α
τι ι ι ι μη η η η τον αυ τη τον Δε σπο την ε
πε γι νω ω σκεν ου τος του Δε σπο του ε ε χω
ρι ι ι ι ζε ε ε ε το αυ τη η λε ευ θε ε
ρου ου το και ο Ι ου δας δου λος ε γε γο νει
του ου ου ου ε ε ε εχθρου δει νον η η η ρα
α α θυ μι ι α με γα α α α λη η Η η
με τα α νοι οι οι α ην μοι δω ω ρη σαι
αι Σω ω τηρ ο πα θων υ περ η μων και σω ω ω

σο ον η η η μας

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου

πα σα πνο η αι νε σα α α τω τον

Κυ ρι ι ι ον

Ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος ε θε

ω ρειτην πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη και

ε σκε πτε το δο λω της προ δο σι α ας το φι ι ι ι

λη η η η μα ε κει νη τους πλο καμους δι ε ε

λυ υ σε και ου τος τω ω θυ μω ω ω ε ε

δε σημει ει ει το φε ρωναν τι μυ ρουτην δυ σω ω

δη κα α κι ι ι αν φθονος γα αρ υ θκ οι οι δε

προ ο τι μα α αν το συμ φε ε ε ε ρον

ω της Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος αφ ης ρυ σαι

ο Θε ος τα ας ψυ χα α α ας η η η η μων

Ἦχος Δι-θ

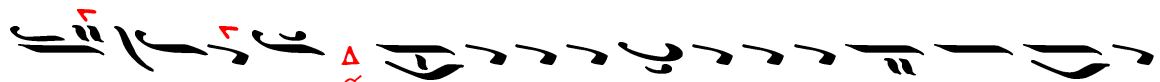

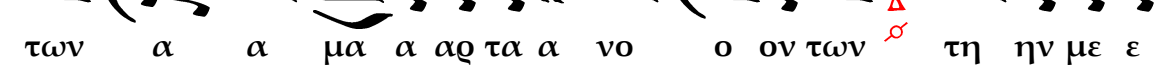
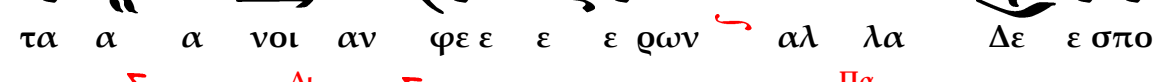
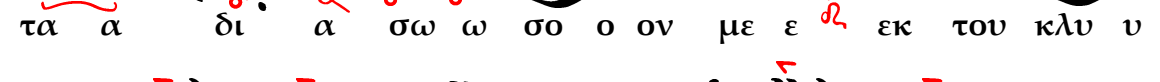
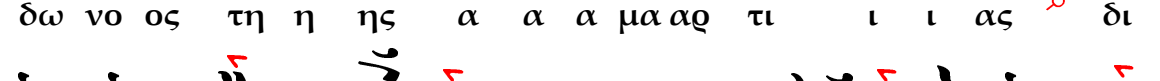

Δ^{Δι} ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η^{Δι} α αμαρ τω ω λος ε εδρα α με ε ε προ ο
ος το μυ υ ρον πρι α σα σθαι πο λυ τι μο ον μυ
υ υ ρον του μυ ρι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ
ε ερ γε ε ε την και τω μυ ρε ψω ω ε ε
ε βο ο ο α α δος μοι το ο μυ υ υ ρον ι να
Α λει ει ει ψω ω κα α α γω τον ε ξα λει
ψαν τα α α α μου ου πα α α α σα ας τας α α
μαρ τι ι ι ι ας

Ἦχος Πα-θ

Κ^{Πα} αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α μην

Η^{Πα} βε βυ θι σμε ε νη τη η α α α μα αρ

 τι ι ι α ^Δ ευ ρε σε λι με ε ε να α της σω ω

 τη ρι ι ι ι ας και μυ ρον συν δα α κρου υ σι

 κε ε νου ου σα σοι οι ε βο ο ο ο α ι ι δε

 ο ε ε χω ω ων ε ε εξου ου σι ι ι αν ^Δ συγ

 χω ω ρει ει ει ν α μαρ τι ι ι ι ας ι ι δε ο

 των α α μα α αρ τα α νο ο ο ν των τη ην με ε

 τα α α νοι αν φε ε ε ε ρων αλ λα Δε ε σπο

 τα α ^Δ δι α ^{Πα} σω ω σο ο ο ν με ε εκ του κλυ υ

 δω νο ος τη η ης α α α μα αρ τι ι ι ας δι

 α το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ο ο

 ο ο ος

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα. Ἄρχεται δὲ ὁ β' χορός.

Ἦχος π̄ ᾱ Πα ρ

Σ ^{Πα} η με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη
οι κι α α του ου ου Φα α α ρι ι σαι αι ου
και γυ νη α μαρ τω λο ος προ ο ο σε ελ θου ου ου

σα τοις ποσιν εκυυλιινδου ου το βο
ωωωωσα ι δε την βεβυθισμε ενηην
τη η η αααμαρτι ια την απηλ
πι ι σμε νην διααταααςπραααξειεις
Πα
την μη βδελυχθει σαν παρα της ση ης αααγαθο
ο τη η η η τος και δοςμοι Κυριε την αφε
σιν τωνκακωνκαισωωωσοοονμε

Χ
Ενε πλησθη μεν το πρωι τσ ελεϋσσ
Κυριε και ηγαλλιασα μεθα και ευφραν
θη μεν εν πασαιςταις η μεεε ραις η η η
μων

Η^{Πα}
πλωσεν η πορνη τας τριχας σοι οιτωω
ω δε εσποοοτη η πλωσεν εν Ιιουδαςτας
χειειειραας τοις πααρανοοοομοις
η μεν λαβειν τη ην ααφεεεεσιν ο

δε λα βει ειν αρ γυ υ ρι ι ι α δι ο
σοι οι βο ο ο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι
και ε λευ θε ρω ωσαν τι ι η η μας Κυ υ ρι ι ε
δο ο ο ξα α α σοι

Ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει
νωσας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι
δε ε πι τς δα λς σς και ε πι τα ερ γα σς και
ο δη γησον τς υ ι ς ς α αυ των

Π ^{Πα}ρο σηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ο ο ρω
ω με ε νη δα κρυ α προ χε ου σα πο σι σου Σω ω
τηρ το παθος κα α α τα γ γε ελ λς ς ς ς σα πως
α τε νι σω ω σοι οι τω ω ω Δε ε σπο ο ο τη
αυ τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο ο
ορ νην εκ βυ υ θου θα νου ου σα αν με
α να α α α στη η η η σον ο τον Λα ζα ρο

ο ο ν ε ε γει ει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα η η
με ε ε ε ρον δε ξαι με την τα α α α λαι αι αι
αι ναν Κυ ρι ε εκαι σω ω ω σο ο ο ο ν με

Και ε σω η λα μπρο της Κυ ρι ο τθ Θε ο
η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η
μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει
ρων η μω ων κα τευ θυ υ υ νον

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α α το ο ν
βι ι ο ν και ε πε γνω σμε ε ε νη η δι α α
τον τρο ο ο ο πον το μ υ ρον βα α στα α
ζου ου ου σα προ ο ση η λ θε σοι οι βο ω ω ω σα
μη η με τη ην πορ νη η ην α α α πο ορ ρι ι
ψης ο ο τε ε χθει ει εις ε εκ Παρ θε ε ε ε
νου μη η μου τα α δα κρυ α α α πα α ρι ι δης
η η χα ρα α τω ων αγ γε ε ε ε λων

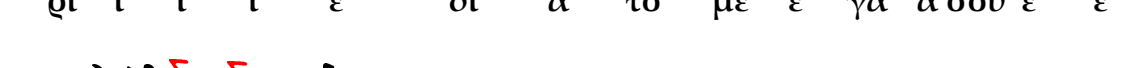
 αλ λα δε ξαι με ε με ε ε τα α α νο ο ου σαν

 ην ουκ α πω σω α μαρ τα νου ου σαν Κυ υ υ υ

 ρι ι ι ι ε δι α το με ε γα α σου ε ε

 ε λε ε ε ε ος

Ἦχος πλδ Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

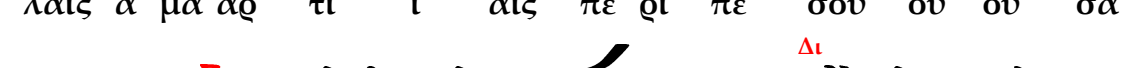
 των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην

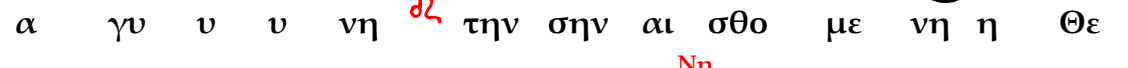
Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε η εν πολ

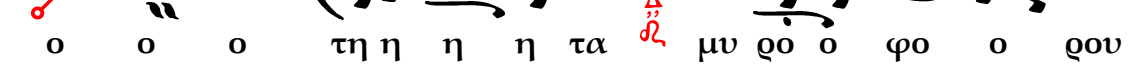
 λαις α μα αρ τι ι αις πε ρι πε σου ου ου σα

 α γυ υ υ νη την σην αι σθο με νη η Θε

 ο ο ο τη η η η τα μυ ρο ο φο ο ρου

 α α α να α λα βου σα α α τα α α α

 ξιν ο δυ ρο με ε ε νη μυ υ υ υ

ρα α α α σοι ^{Νη} προ του εν τα α φι ι α σμου
 κο ο ο μι ι ι ι ζει ^{Δι} οι μοι λε ε ε ε
 γουου ου ου σα ^{Νη} ο τι νυ υξμοι οι υ υ παρ χει οι
 οι οι οι στρο ος α κο ο λα σι ι ι ι ας ^{Νη} ζο
 φω δης τε ε ε και αι α σε λη νο ος ^{Δι} ε ε ε ρω ως
 της α μα α αρ τι ι ι ι ας ^{Δι} δε ξαι αι μου τας
 πη γαστων δα α κρυ υ υ ω ων ο νε φε λαις δι
 ε ξα α γω ω ων της θα α λα α ασ σης το
 ο ο υ υ υ υ δωρ ^{Νη} κα α α αμ φθη τι ι ι
 μοι οι ^{Πα} προς τους στε να αγ μους τη ης κα α αρ
 δι ι ι α ας ^{Δι} ο κλι ι ι νας τους ου ρα α
 νους ^{Δι} τη α α φα α τω σου κε ε ε νω ω ω ω
 σει ^{Νη} κα τα φι λη η σω τους α χραν τους σου
 πο ο ο δα ας ^{Νη} α πο σμη ξω ω του ου τους δε ε πα
 α λιν ^{Νη} τοις της κε φα α λη η ης μου βο ο ο
 στρου υ υ υ χοις ^{Δι} ω ων ε εν τω πα ρα δει ει ει

σω ω Ε ευ α το ο δει λι ι νον κρο τον τοις ω

 σιν η χη η θει ει σα τω ω φο ο ο βω ε

 ε ε κρου υ υ υ βη α μαρ τι ων μου ου

 ου ου τα α πλη η η η η η η η η

 η η η η θη και κρι μα των σου α βυ υ υ σ

 σου ους τις ε ξι χνι ι α α α σει ψυ χο ο

 σω ω ω στα Σω ω ω τη η η η η μου μη με

 την σην δου λην πα α ρι ι ι δης ο α με

 ε τρη η η τον ε ε ε χων το ε ε ε ε λε ε ε

 ε ο ο ο ος

Τὸ παρὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι γι υι ω

 ω και Α γι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α ρα

 α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει ει

ει ει και αι ει εις τρις αι ω ω ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω νω ων α α α α ρα α α α

μην

K υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ε ε

ιε ε ε ε ε η εν πο ολ λαι αι αι αι αις α

μαρ τι ι ι ι ι ι ι ι ι αι αις πε

ε ε ε ε ρι πε ε ε ε ε ε ε σου

ου ου ου ου ου ου σα α α α γυ υ υ υ υ

νη την ση η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ρη η η η η την σην αι αι σθο

ο ο με ε ε ε ε ε νη θε ε ε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο τη η η η η η η η η η ρη

η η τα μυ ρο ο φο ο ο ο ρο ο ο ο ο

ο ρου α α α α α να α α α α λα

βου ου ου ου ου ου ου σα α α α τα α α
α α α α α α λα α α ξιν ο δυ υ ρο ο ο
με ε ε ε ε ε ε ε νη η μυ υ υ υ υ
ρα α α α α α σοι προ του ε ε ε ε ε ε
εν τα α α α α φι ι ι α α σμυ υ κο ο
μι ι ι ι η ι ι ζει οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι μοι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι οι οι
λε ε ε ε ε ε ε γυ υ υ υ υ υ υ η υ υ
υ υ λε ε γυ σα ο ο ο ο τι ι ο ο τι ι
νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ξμοι υ πα α α α α
α αρ χει ει ηει ει ει ει ει οι οι οι οι
οι οι οι οι οι στρο ο ος α α κο ο ο ο
ο ο ο λα α α α σι ι ι α κο ο λα α σι ι
ι ι ι ι ι ι ας ζο φω ω ω δη ης τε ε ε
ε ε ε ε ε και αι α α σε ε λη η η η η
η η η η η nos ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρως

τη ης α α α α α α α μα α α αρ
 τι ι ι της α α μα αρ τι ι ι ι ι ι ι ι ας δε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι δε ε ε ξαι αι αι
 μου ου ου τας πη γα α γα ας τω ων
 δα α α α α ακου των δα κου υ υ υ υ υ ων
 ο νε φε λαι αι αι αι αι αις δι ι ι ι ι ι
 δι ι ε ξα α α α α α α α α α α
 α α α α α γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω η η ης
 θα α α α λα α α ασ ση ης το ο υ υ υ υ υ ω
 υ υ δωρ κα α α α α α α α α μ φθη η τι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι μοι προς τες στε ε να α α γα α
 α τες στε να αγ μ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς τες
 στε ε να α α α α α α α α μ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 η η ης κα α α αρ δι ι ι ι ι της κα αρ δι ι
 ι ι ι ι ι ι ας ο κλι ι ι ι ι ι ι ι ι νας τους
 ου ου ρα τους ου ρα νου ου ου ου ου ου ου ου

Πα
 ους τη α φα α α α α α α α τω ω ω
 ω ω ω ω σου ου ου ου ου ου κε ε ε ε νω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σει κα τα φι
 λη η η η η η η η η η σω του ου ους α α
 α α χρα α α αν του ους σου ου πο ο ο ο ω ο ο
 δας α πο σμη η η η η η η η η ξω τσ
 τσ ς ς δε ε πα α α α α λιν τοις της κε ε ε
 φα α α α λη η η ης μου ου βο ο ζου υ υ υ
 Πα ω υ υ χοις ω ων ε ε ε ε ε ε ε εν τω
 Πα α α α α ρα α α δει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ζει ει ει ει σω Ε ε ε ευ α α το ο ο
 Γα
 δει ει ει λι ι ι το δει λι ι νο ο ω ο ο ο
 Δι
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ο ο ο ο ο
 Πα Δι
 ω ο ο ο ο ο ο ο ο ο κρο ο ο ο ο το
 ο ο ο κρο τον τοις ω ω σι ι ιν η η η η
 Δι
 η η η η η χη θει ει ει ει ει ει ει ει

ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἵπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος, προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου, τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς·

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (ἢ μονήν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ νῆσον, ἢ κώμην) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *